

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Obvodní soud pro Prahu 2 rozhodl v hlavním líčení konaném dne 13. listopadu 2018, v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Jiří Horký a přísedících MUDr. Renáty Nemeškalové a Gabriely Karas, v trestní věci obžalované K [REDACTED] M [REDACTED] narozené [REDACTED]

t a k t o :

obžalovaná

K [REDACTED] M [REDACTED] rozená S [REDACTED]

narozená [REDACTED] bytem [REDACTED]

j e v i n n a, ž e

dne 17. 4. 2016 okolo 07:00 hodin po předchozím vypití alkoholických nápojů, když v krvi měla nejméně 0,7 gramu alkoholu na kilogram, ve Spolkové republice Německo, pravým jízdním pruhem dálnice A93 ve směru jízdy od Regensburgu na Hochfranken, řídila vozidlo tovární značky Peugeot 407 SW, registrační značky [REDACTED] jehož přední částí v rychlosti nejméně 146 km/h v důsledku nedodržení bezpečné vzdálenosti z příčiny nepozornosti způsobené únavou a účinkem alkoholu, čímž porušila povinnosti uložené v § 4 písm. a), b), § 5 odst. 1 písm. b), odst. 2 písm. b), § 19 odst. 1 zákona č. 361/2000 Sb., ukládajícího povinnosti obdobné těm, které jsou uloženy v zákonem stanovených pravidlech silničního provozu ve Spolkové republice Německo, narazila do zadní části týměž směrem rychlostí přibližně 63 km/h jedoucího vozidla tovární značky Škoda Fabia, registrační značky [REDACTED] které se tím dostalo neovladatelným, ve smyku vyjelo vpravo mimo vozovku, dvakrát se převrátilo a narazilo do oplocení proti lesní zvěři, v důsledku čehož bezpečnostním pásem nepřipoutaná jeho řidička J [REDACTED] M [REDACTED] nar. [REDACTED] vypadla z vozidla a utrpěla závažná zranění [REDACTED]

[REDACTED] zemřela,

t e d y: jinému z nedbalosti způsobila smrt proto, že porušila důležitou povinnost uloženou jí podle zákona,

č í m ž s p á c h a l a

trestný čin usmrcení z nedbalosti podle § 143 odst. 1, 2 tr. zákoníku,

a o d s u z u j e s e

podle § 143 odst. 2 tr. zákoníku **k trestu odnětí svobody v trvání 3 (tři) roků.**

Podle § 81 odst. 1 tr. zákoníku a § 82 odst. 1 tr. zákoníku **se výkon trestu odnětí svobody podmíněně odkládá na zkušební dobu v trvání 48 (čtyřiceti osmi) měsíců.**

Podle § 73 odst. 1, odst. 3 tr. zákoníku **se obžalované ukládá trest zákazu činnosti, spočívajícího v zákazu řízení motorových vozidel všeho druhu na dobu 48 (čtyřiceti osmi) měsíců.**

O d ů v o d n ě n í

Z důkazů provedených v průběhu hlavního líčení ve smyslu § 2 odst. 5 tr.ř. a po jejich vyhodnocení ve smyslu ustanovení § 2 odst. 6 tr.ř. dospěl soud k následujícím skutkovým závěrům a na jejich podkladě k následujícím závěrům právním.

Obžalovaná K [redacted] M [redacted] dne 17. 4. 2016 okolo 07:00 hodin po předchozím vypití alkoholických nápojů, když v krvi měla nejméně 0,7 gramu alkoholu na kilogram, ve Spolkové republice Německo, pravým jízdním pruhem dálnice A93 ve směru jízdy od Regensburgu na Hochfranken, řídila vozidlo tovární značky Peugeot 407 SW, registrační značky [redacted] jehož přední částí v rychlosti nejméně 146 km/h v důsledku nedodržení bezpečné vzdálenosti z příčiny nepozornosti způsobené únavou a účinkem alkoholu, čímž porušila povinnosti uložené v § 4 písm. a), b), § 5 odst. 1 písm. b), odst. 2 písm. b), § 19 odst. 1 zákona č. 361/2000 Sb., ukládajícího povinnosti obdobné těm, které jsou uloženy v zákonem stanovených pravidlech silničního provozu ve Spolkové republice Německo, narazila do zadní části týmž směrem rychlostí přibližně 63 km/h jedoucího vozidla tovární značky Škoda Fabia, registrační značky [redacted] které se tím dostalo neovladatelným, ve smyku vyjelo vpravo mimo vozovku, dvakrát se převrátilo a narazilo do oplocení proti lesní zvěři, v důsledku čehož bezpečnostním pásem nepřipoutaná jeho řidička J. [redacted] M. [redacted], nar. [redacted] vypadla z vozidla a utrpěla závažná zranění [redacted] [redacted] na jehož následek téhož dne v [redacted] hodin zemřela.

Obžalovaná K [redacted] M [redacted] již před orgány policie vypověděla, že v průběhu večera od 22:00 hodin do půlnoci, vypila dvě skleničky sektu o objemu 1,5 del. Jiný alkohol nepila. Okolo šesté hodiny ranní v klubu skončila a společně s A [redacted] S [redacted] se vozidlem Peugeot vracely do České republiky. Po njetí na dálnici A93 jela převážně v pravém jízdním pruhu rychlostí 150-160 km. Náhle na vzdálenost asi pěti vozidel si všimla vpředu vozidla modré barvy, chtěla ho předjet levým pruhem, vzpomíná si, že při přejíždění začala přibrzďovat. Pak v celém těle ucítila náraz. Vozidlo se roztočilo vlevo, snažila se tomu zabránit, pravými dveřmi narazilo vozidlo do svodidel. Běžela k osádce druhého vozidla nacházejícího se vzadu. Jeho řidička ležela na zádech mimo ně a u ní stála žena, kterou zná jako Ž [redacted] Z průběhu nehodového děje si více nepamatuje.

V průběhu hlavního líčení uváděla a hájila se, že byla v práci a to od deseti hodin večera. Práci skončila v šest rána. Vypila asi dvě skleničky šampaňského, předpokládá, že to bylo do půlnoci, protože ráno chtěla jet, aby byla schopna řídit. Vyrazila a odjížděla o půl sedmé. Ještě se zastavily na benzinové pumpě natankovat. Co se týče druhého vozidla, které měla

řídít paní M [redacted] tak vyjížděly nezávisle na sobě. Viděly se ten víkend poprvé a nebavily se spolu. Vlastně ji neznala. Tu další ženu, která cestovala v tom vozidle s paní M [redacted] také neznala. Jela rychlostí kolem 150 km/hod., jako obvykle na dálnici v Německu jezdí. Byl poměrně slabý provoz. Viděla pak modré auto, které bylo v dáli a začala ho předjíždět. Vlastně ani neví, jak se to stalo a přihodilo. Není si jistá, že by měla smyk, spíše přibrzdila. Pak byla hrozně překvapená, že se vybouraly. Ten náraz jejího vozidla, jak zjistila, směřoval do vozidla přede ní a to pravým předním bokem. Netušila, že je to vozidlo paní M [redacted] až když pak vyběhla z auta, aby jim mohla pomoci a zavolat 112. Ví, jaký byl výsledek alkoholu v krvi, který vypočítala paní znalkyně. Nejdříve se podívala na spolujezdkyni A [redacted] S [redacted] která seděla vedle ní, zda je v pořádku. Byla chvíli mimo, asi v šoku. Pak jí řekla, že je v pořádku. Vzala jsem bezpečnostní vestu a běžela k druhému vozidlu. Mezitím začala volat 112 a přitom se dověděla, že je tam zranění. Rovnou to nahlásila do telefonu, že je to nehoda se zraněním. Mezitím už tam přiběhli nějací dva muži a vzali jí telefon a nahlásili ten zbytek. V Německu na policii nevyprávěla, pouze jí odebírali krev v nemocnici a dělali kontrolu, zda je v pořádku. Výslechu byla podrobena až v České republice, po předání věci na území ČR. Snažila se kontaktovat německého zástupce, jaký je stav ve věci, a chtěla kontakty na pozůstalé, aby jim vyjádřila lítost, ale to jsem se dověděla až v Čechách. Co se týče kontaktu s poškozenými tak přes pana obhájce, jim napsala dopis, kde se vyjádřila, že je jí to vše líto, sdělila jim kontakt na pojišťovnu a pod jakým číslem je to vedené, aby se mohli spojit a nikdo jí však neodpověděl. Řidičkou je od 18 let, čili [redacted] let. Nyní pracuje na území [redacted] Když nasedala do vozu, cítila se normálně, byla připravená na jízdu. Únavu necítila a ani to, že by byla pod vlivem alkoholu. Když jela po dálnici a dojížděla vozidlo paní poškozené, mezi námi nejel žádný vůz.

K dotazům obhájce popisovala, na jakou vzdálenost reagovala na vozidlo poškozené s tím, že byla přesvědčena, že ho bezpečně předjede. Nic nesignalizovalo to, že by to vozidlo neměla předjet, pouze přibrzdila, není si ale jistá proč. Moc si toho v důsledku nárazu nepamatuje. Nedokáže vysvětlit, proč před ní jedoucí vozidlo jelo rychlostí 60 km/hod.. V blízkosti nehody tam byl sjezd na Schwandorf. Byla tam odbočka na Schwandorf. Těmito místy jezdila často, často zde pracovala v Německu. Cesty byly obdobné, včetně pracovního režimu, nikdy neměla žádný problém s cestou, ani se silniční kontrolou. Na místě nehody byli muži a to ti, kteří se pak na místo nehody dostavili v rámci poskytnutí první pomoci, byli tam dva Češi – muži a dva Němci, a pak už tam byli jen hasiči a záchranáři, kteří přijeli po ohlášení události. Má dojem, že někdo říkal, jako že jim zabrzdili, myšleno vozidlo poškozených. Pokud jde o náhradu škody ve vztahu k pojišťovně, tak pojistná událost byla hlášena. Vozidlo, které řídila, bylo firemní - [redacted]. Je u nich v pracovním poměru, vozidlo užívala na základě pracovního poměru. Je a byla jsem v té době s tou firmou v pracovním kontaktu, jsem u ní zaměstnána. její vše velice líto a co se to celé stalo, a že to ovlivnilo všechny lidi, [redacted]

Výslechem svědkyně Ž [redacted] D [redacted] soud zjistil, že s J [redacted] M [redacted] pracovaly v klubu, kde se potkaly s A [redacted] S [redacted] a K [redacted] M [redacted]. Jeli vozidlem domů z Německa. Tu noc jely po prožitém večeru, ona a ani řidička tu noc nespaly. Přesto se necítila být unavená. Sledovala průběh jízdy, nic zvláštního na jízdě nebylo. Neví, jakou jely rychlostí, ale vždy tak jezdily rychlostí 130 km/hod.. Není řidička, ale má představu, zda auto jede rychle nebo pomalu. S řidičkou se během jízdy nebavily. Paní obžalovanou zná. S paní obžalovanou se viděly v Německu, ve stejném podniku. Žádný konflikt tam nebyl. S její kolegyní (řidičkou) se obžalovaná o něčem spolu dohadovaly, ale neví přesně o čem. Neví, zda, když odjížděly z podniku, zda odjížděla i obžalovaná s nimi společně. Paní obžalovanou vůbec neregistrovala po odjezdu z podniku. Během jízdy nebyla připoutána. Spolujezdkyně za volantem připoutána také nebyla. Co se týče té nehody, vůbec ji nemůže popsat, neuvědomovala si pozornost, co se děje. Uvědomuje si jen náraz zezadu. Náraz byl silný, intenzivní. Nepamatuje si, co se dělo s jejich autem po nárazu. Po nehodě zůstala ve

vozidle. Řidička ležela venku. Nedovede si vysvětlit, jak se dostala řidička z vozidla ven. Sama ten večer požívala alkoholické nápoje, ale kolegyně nepožívala alkoholické nápoje, věděla, že ráno pojede zpět. Žádné návykové léky a ani žádné drogy neužily. Hustota provozu na dálnici nebyla žádná. Po nehodě, když se vozidlo zastavilo, hledala kamarádku. Pak tam přiběhla paní obžalovaná K [REDAKCE] Ptala se jí, co se stalo a ona říkala, že neví, že asi usnula. Viděla, jak paní obžalovaná během večera požívá alkoholické nápoje. Obžalovaná požívala alkohol po jedné hodině v noci, přesně to nedokáže určit. Pila šampaňské, viděla láhev nebo dvě šampaňského. Co však ona konkrétně vypila, nesledovala. Byly tam už podruhé s tou kolegyní - poškozenou. To místo znaly. S paní poškozenou – zemřelou jezdila v autě častěji. Neměla strach s ní jezdit, byla opatrná. Nedokáže říci, proč nebyly připoutány. Co se týče zpáteční cesty do ČR, neví, zda měly v úmyslu někde sjíždět z dálnice. Měla navigaci. Podle té navigaci si nedokáže vybavit, zda měly ještě pokračovat po dálnici nebo sjet z dálnice. K dotazu, že znalec stanovil, že jejich vozidlo se na dálnici pohybovalo neobvykle nízkou rychlostí – 50 km/hod., kterou stanovil znalec, uvedla, že vždy jezdily kolem 130 km/hod.. Nevybavuje si, že by jely pomalu nebo rychle, podle ní jely pořád stejně. Na místě nehody byly další osoby. Byli to Češi.

Výsledkem svědkyně A [REDAKCE] S [REDAKCE] soud zjistil, že s K [REDAKCE] M [REDAKCE] byly v klubu [REDAKCE]. Mezi dvaadvacátou a třetí hodinou vypila čtyři až pět skleniček šampaňského. Viděla, že K [REDAKCE] vypila asi dvě skleničky šampaňského po půlnoci, po celou dobu ji nesledovala. Okolo šesti třiceti vyjely směrem do České republiky, cestou se stavily na čerpací stanici v Regensburgu a pokračovaly po dálnici A93 rychlostí 150 až 160 km/h. K [REDAKCE] chtěla předjet nějaké vozidlo v pravém pruhu, začala je předjíždět a došlo k nárazu pravou přední částí jejich vozidla do jeho levé zadní části. Pak už si nic nepamatuje. Po střetu vystoupila, šla za svodidla a v šoku čekala na sanitku, kde pak jela společně s Ž [REDAKCE] která řekla, že v jejich vozidle obě nebyly připoutány bezpečnostními pásy. V České republice vyhledala lékařské ošetření, kterým jí měla být zjištěna [REDAKCE]. Když se o tom bavily, tak říkala, že je dost možné, že to auto před nimi brzdilo, ale nemůže to říci stoprocentně. Co se týče stavu, v jakém byla paní M [REDAKCE] když vyjížděly, uvedla, že kdyby si myslela, že je v nezpůsobilém stavu, tak by s ní do auta nikdy nesedla. Je to jediný člověk, se kterým se nebojí sedět v autě. Utrpěla [REDAKCE]. V nemocnici ve [REDAKCE] podepsala revers, protože se necítila, že by jí něco bylo a až posléze večer, kdy jí to začalo bolet, tak si zajela do nemocnice a tam jí vlastně řekli, že má [REDAKCE] že to není nic závažného a pak se dál léčila na spádové poliklinice v [REDAKCE]. Obžalovaná věděla o jejím zranění. Byly stále v kontaktu, a to i po nehodě. Nepožadovala po ní náhradu škody. Ví, kde je pojištěno vozidlo, kterým jely.

Příčina smrti J [REDAKCE] M [REDAKCE] je prokázána pitevním protokolem a lékařskými zprávami.

Znaleckým posudkem z oboru zdravotnictví a znaleckým posudkem z odvětví psychiatrie je prokazováno, že A [REDAKCE] S [REDAKCE] neutrpěla fyzické zranění naplňující kritérium ublížení na zdraví, ani duševní, toliko příznaky [REDAKCE]. Nebyly prokázány psychické potíže v přímé příčinné souvislosti s nehodou, omezující v obvyklém způsobu života. Obdobná zjištění jsou k zdravotnímu stavu Ž [REDAKCE] D [REDAKCE].

Znaleckým posudkem z oboru toxikologie je prokázáno, že v K [REDAKCE] M [REDAKCE] v době nehody měla v krvi hladinu alkoholu v rozmezí 0,7 až 0,98 g/kg. Znalkyně slyšena v průběhu hlavního líčení potvrdila závěry svého posudku, když dodala, že měla jsem k dispozici dva odběry, kdy první odběr, který byl provedený v 09.29 hod. a bylo stanoveno standardními postupy, stejným s obdobným jako v ČR, 0,48, v době druhého odběru v 10.20 hod. bylo stanoveno 0,30. Z těchto dvou odběrů standardním způsobem zpětným přepočtem stanovila, že v době dopravní nehody byla hladina v rozmezí 0,70 až 0,98. Dalším úkolem, kterým byla

ověřena, bylo provést ověření výpovědi, kdy paní M. uvedla, že vypila dvě skleničky Prosecco. Z objektivních zjištění vyplývá, že řidička musela vypít více alkoholických nápojů nebo začala pít později, než uvedla.

Dopravní nehoda je dále dokumentována znaleckými posudky a listinným materiálem a to zejména materiály dodané soudu z činností německých orgánů provádějících prvotní úkony na místě nehody.

V procese předání věci byl orgány SRN předán soudu rovněž znalecký posudek znalce Dipl. Ing. Andraese Fischera. Na tento posudek navazuje pak posudek znalce Ing. Libora Kopala.

Ing. Libor Kopal v průběhu svého výslechu uvedl a soud tedy na základě tohoto zjistil, že poskytnuté poklady z Německa byly nekvalitní, jednalo se o kopie, ale nicméně tak bylo vidět rozsahy poškození vozidel, vozidla v konečných polohách. Když součástí pokladů byl i znalecký posudek německého znalce, který byl osobně i na místě nehody a nějakým způsobem dokumentoval stopy na místě a vyjadřoval se k tomu. Z těchto věcí pak znalec vycházel při analýze vzájemného. Zásadní je, že znalec zaznamenal stopy a on z nich vycházel. Vycházel hlavně z jeho údajů, to znamená při stanovení simulaci projednávané nehody. Na základě těchto stop výpočtem zjistil, že vozidla se v okamžiku střetu musela pohybovat tak, že vozidlo Peugeot se pohybovalo střední rychlostí 146 km/hod. a vozidlo Škoda Fabia střední rychlostí 63 km/hod., kdy vozidlo Peugeot pravým předním rohem narazilo do levého zadního rohu vozidla Škoda Fabia. Na základě této střetové konfigurace rychlostí učinil variantní řešení, co se tam mohlo stát nebo jak ta vozidla se před střetem mohla pohybovat, jak mohla být vzdálenostně od sebe, protože de facto podle výpovědi účastníků, neměl žádný velké možnosti stanovovat předstřetový pohyb. To, co zaznělo v průběhu jednání, že vozidlo před střetem brzdilo, tuto informaci neměl, ani to nezaznělo ve výpovědích svědků, je to tedy jedna z variant, varianta 3. Nevidí však důvod, proč by vozidlo Škoda tam brzdilo. Bohužel neměl možnost vidět vrak vozidla. Německý znalec uvádí, že patrně ta posádka asi nebyla připoutaná. Dokonce, podle protokolu, tvrdí, že je zabezpečil do své úschovy. Pokud by měla jet Fabie rychlostí 120 km/hod. a Peugeot 150 km/hod., muselo by tam dojít ke zbrždění rychlosti Fabie, aby se dostalo do střetové rychlosti a to z jakéhokoliv důvodu. Stopy toho však nejsou zjištěny. Znalec se pak podrobně vyjadřoval k dotazům státní zástupkyně a obhájce obžalované.

Na základě takto provedených důkazů a po jejich vyhodnocení lze zrekonstruovat celou událost. K. M. společně s A. S. jsou zaměstnány v klubu, kam dojíždějí, když tam je tam K. M. vyslána svým zaměstnavatelem. Zde se setkávají s Ž. D. a J. M. které v klubu rovněž pracují. K. M. v průběhu noci v rámci poskytovaných služeb vypije určité množství šumivého vína, když pak v krvi, která jí byla odebrána při lékařském vyšetření byla zjištěna hladina alkoholu, která podle výpočtu znalkyně v době nehody byla v době nehody v rozmezí 0,7 až 0,98 g/kg.. Soud proto vychází z hladiny 0,7 g/kg. Okolo šesté hodiny J. M. se spolujedoucí Ž. D. vyjíždějí na cestu do České Republiky. S malým časovým odstupem za nimi týmž směrem, po probdělé noci, bez odpočinku. Je tedy ve stavu odpovídajícímu stavu, v němž se organismus nachází po vypití většího množství alkoholu, který navíc ještě není zcela metabolizován. V takovém stavu pak vyjíždí K. M. a veze s sebou ještě spolujedoucí A. S. Je tedy jednoznačně pochopitelné, že na K. M. v průběhu jízdy musí a to čím dál silněji přicházet únava, což otupuje její soustředění na jízdu. Za této situace při rychlostí 150 až 160 km/h dojíždí pomaleji jedoucí vozidlo J. M. Ta zadává údaje do mobilního telefonu a přitom snižuje rychlost jízdy. Vzdálenost mezi vozidly se zkracuje. K. M. její vozidlo spatřuje na vzdálenost již jen pěti délek osobních vozidel, to je přibližně dvacetí pěti metrů, ne o mnoho více. Je možné, že při velkém

rozdílu rychlostí se vzdálenost mezi vozidly jeví jako menší než je. Dvaceti pěti metry při vzájemném rozdílu rychlostí odpovídá časový rozdíl jedné vteřiny. K [redacted] M [redacted] v čase, který jí zbývá, ve snaze odvrátit střet stáčí řízení vlevo a současně brzdí. Pro dokončení takového vyhýbacího manévru je však již příliš blízko a její vozidlo má pro tuto situaci velkou rychlost. Pravá část jejího vozidla naráží do levé části vozidla před ní jedoucího, které ztrácí stabilitu, vyjíždí vpravo mimo vozovku, několikrát se převrací a naráží do ochranného oplocení. Nepřipoutaná J [redacted] M [redacted] vypadává z vozidla a přitom utrpí [redacted] Po [redacted] hodinách, po převozu do nemocnice umírá.

V průběhu dokazování byl bez pochybností prokázán smrtelný následek, i když bylo zjištěno, že k tomuto neodčinitelnému následku přispěla také skutečnost, že poškozená J [redacted] M [redacted] při jízdě nepoužila bezpečnostní pás. V důsledku toho po nárazu do jejího vozidla vozidlem řízeným obžalovanou K [redacted] M [redacted] a, v důsledku následné rotace vozidla, byla J [redacted] M [redacted] vymrštnuta mimo vozidlo, a v průběhu tohoto, byť nebylo přesně zjištěno, jakým mechanismem, utrpěla zranění, která byla smrtelná. S ohledem na závěry znaleckého posudku z oboru silniční dopravy a z oboru zdravotnictví a rovněž s přihlédnutím k výpovědi svědkyně Ž [redacted] D [redacted], lze konstatovat, že v případě, že by použila zádržný systém, k tomuto následku by s vysokou mírou pravděpodobnosti nedošlo tak, jak k tomu nedošlo i v případě spolujedoucí. Dále bylo prokázáno, že obžalovaná v podstatě celou noc probděla, že měla okolo sedmé hodiny ranní vysoký spánkový deficit. Bylo prokázáno, že v té době se nacházela pod vlivem alkoholu po požití alkoholických nápojů, kdy si musela jednoznačně být vědoma tohoto vlivu a s tím, že tento vliv spolu se spánkovým deficitem výrazně negativně jsou způsobilé ovlivnit řidičské schopnosti, tedy schopnost bezpečně řídit a ovládat motorové vozidlo, zejména včas a řádně reagovat na situaci v silničním provozu, byť nebylo prokázáno, že hladina alkoholu dosáhla hodnoty vylučující, za kterou se považuje obecně hladina 1 g/kg alkoholu v krvi. Je třeba poukázat, že i SRN, pokud je řidič pod vlivem alkoholu a způsobí dopravní nehodu, jsou proti němu uplatňovány předpisy trestního práva.

Střetová situace a zjištěné okolnosti nenasvědčovaly ničemu jinému, než tomu, že obžalovaná K [redacted] M [redacted] nezvládla řízení vozidla, nereagovala včas a řádně na vozidlo, které mohla vidět na silnici před sebou, na které mohla reagovat včas a řádně. Došlo ke střetu, v důsledku toho to vozidlo přední, byť jedoucí s rychlostí nižší, bylo nasměrováno mimo vozovku, dostalo se do rotace a nepřipoutaná řidička utrpěla smrtelná zranění.

Pravidla silničního provozu stanoví povinnost dodržovat odpovídající přiměřenou bezpečnou vzdálenost. V případě, že by obžalovaná sledovala situaci v silničním provozu, přizpůsobila své chování situaci v silničním provozu, tomu, co viděla, před vozidlem a samozřejmě vidět to mohla a zajisté viděla a dodržela by odpovídající přiměřenou bezpečnou vzdálenost, odpovídající i provozu na dálnici, tak by k tomu nedošlo. Pokud by chtěla předjíždět manévr, tak samozřejmě by předjížděla předjížděcím pruhem, najela by do předjížděcího pruhu včas, a tedy i pomalu jedoucí vozidlo, kdy řidička např. něco hledala v mobilu nebo na navigaci, jela pomaleji, zpomalila, jela rychlostí nižší. Je možné připustit, že řidič jedoucí po dálnici může předpokládat, že další účastníci pojedou obdobným způsobem. V průběhu soudního jednání se nepodařilo zjistit příčinu, proč a z jakého důvodu J [redacted] M [redacted] jela takto pomalu.

Zavinění na nehodě je plně na straně obžalované K [redacted] M [redacted], která z důvodů, které zná pouze ona sama, se v době řízení a těsně před nehodou plně nevěnovala řízení. Znovu je nutno zopakovat, že se jedná o příčiny nehodového děje, kdy k příčinám působícím na nehodě lze konstatovat typický nehodový děj, který je charakteristický pro případy tohoto druhu, kdy dochází ke kombinaci probdělé noci s alkoholem, nesledování situace v silničním provozu, reakce, kdy člověk vidí, ale v podstatě už nevnímá. Najednou má před sebou jiné vozidlo a není schopen včas a řádně reagovat nebo jeho reakce v důsledku jsou neadekvátní.

Pokud se jedná o hladinu alkoholu v krvi obžalované K. M., je nutno konstatovat, že již ani obžaloba, přestože mohla být tato hladina při vyjetí vyšší a pro účely trestního řízení je nutno vycházet, z závěru, že v době nehody byla 0,7 g/kg, jak bylo uvedeno výše, není jednání posouzeno jako další přečin, kdy by hladina musela být vyšší jak 1 g/kg.. Hladina tedy nebyla v takové výši, aby byla posouzena jako hladina vylučující způsobilost k řízení motorových vozidel. Je však rozhodující pro posouzení, že je zde další porušení důležité povinnosti řidiče při řízení motorového vozidla. Další porušení jsou spatřována v tom, že obžalovaná K. M. nepřízpůsobila způsob jízdy svému momentální fyzickému a i psychickému stavu, ve kterém se nacházela, okolnostem, které lze předvídat při jízdě motorovým vozidlem, dodržet bezpečnou vzdálenost, plně se věnovat řízení a základní obecné povinnost podle § 4 z.č. 361/2000 Sb., chovat se ohleduplně a ukázněně. Takto se obžalovaná K. M. se takto nechovala. Svoje zavinění proto v žádném případě nemůže svalovat a přenášet na řidičku pomalu jedoucího vozidla, když tato nižší rychlost mohla mít na nehodě podíl, stejně pak jako jednání poškozené na následku nehody, když nebyla řádně připoutána při jízdě bezpečnostními pásy. Je zde významné spoluzavinění a to na následku nehody.

S ohledem na shora uvedené naplnila K. M. všechny zákonné znaky skutkové podstaty přečinu usmrcení z nedbalosti dle § 143 odstavec 1, odst. 2 trestního zákoníku. Skutkovou podstatu citovaného trestného činu naplnila jak po objektivní, tak i subjektivní stránce, když si byla vědom svých řidičských povinností a byla přinejmenším srozuměn s tím, že může svým jednáním ohrozit jiné účastníky silničního provozu. Jeho jednání pak bylo jednoznačně v přímé příčinné souvislosti se zraněními, která utrpěla M. Její zranění nebyla pro svou vážnost a rozsah slučitelná se životem a jmenovaná krátce po nehodě zemřela, i když jí byla poskytována odpovídající odborná pomoc.

Společenská škodlivost jednání obžalované K. M. byla a je dána především velmi závažným a neodčinitelným následkem, který byl popisovaným jednáním obžalované způsoben. Je třeba přihlédnout, že obžalovaná zcela zbytečně, po probdělé noci a určitým množstvím alkoholu v krvi, riskovala při řízení motorového vozidla a hrubým způsobem takto porušila pravidla silničního provozu. Obžalovaná se sice dopustila vysoce společensky škodlivého jednání. Tyto skutečnosti vyjadřující tuto škodlivost jsou však již obsahem samotné právní kvalifikace jejího nedbalostního jednání.

Polehčující okolností je dílčí doznání, její lítost a dosavadní trestní bezúhonnost.

Tato událost byla zcela jistě také obrovským zásahem i do jejího života a života její rodiny. Obžalovaná K. M. projevila lítost nad tím, co způsobila a jistě událost bude mít celý život před očima. Soud její postoj a to jak po nehodě, tak i v průběhu hlavního líčení hodnotil, jako lítost skutečnou a její postoje, jako jednání upřímné, které jí však nemůže uchránit a zbavit trestní odpovědnosti a odpovídajícímu trestu.

Při úvaze o druhu a výši trestu vycházel soud z ustanovení § 38 a § 39 tr. zkn. když soud hodnotil povahu a závažnost spáchaného jednání, přihlížel k osobním, rodinným, majetkovým a jiným poměrům pachatele a k jeho dosavadnímu způsobu života a možnostem nápravy pachatele. Obžalovanému byl ukládán trest v rámci zákonné trestní sazby ustanovení § 143 odst. 2 tr. zkn., kdy trestní sazba je stanovena ve výměře na jeden rok až šest let.. Soud si je vědom závažného a neodčinitelného následku, který způsobilo hrubé porušení základních pravidel silničního provozu ze strany obžalované. Jejím obrovským nedbalostním jednáním tak došlo k úmrtí mladé ženy. Jmenovaná způsobila obrovskou bolest jejím blízkým a příbuzným. Na druhé straně je ukládán trest za jednání nedbalostní, kterého se dopustil člověk, který jinak je hodnocen velmi kladně po občanské stránce i jako řidič. Obžalovaná

sice hrubě porušila povinnosti řidiče a přecenila své lidské a řidičské schopnosti. Jako řidič si počínala hazardérským způsobem, když sedla za volant vozidla po probdělé noci a poté, co byla pod vlivem alkoholických nápojů. Právě tato okolnost jí nejvíce přitěžuje. Na druhé straně nemohl soud učinit závěr, že by obžalovaná K. M. byla osobou neodpovědnou, osobou neuvědomující si závažnost svého jednání. Obžalovaná projevila nad svým jednáním lítost a snažila se o určité odčinění svého skutku. Soud musel přihlédnout i k tomu, že samotné jednání poškozené J. M. mohlo vést a vedlo k tomu, že došlo k jejímu úmrtí. Soud je přesvědčen, že trestní řízení mělo na obžalovanou obrovský vliv a že i uložené tresty budou mít na ní dopad v jejím dalším životě. Je předpoklad, že obžalovaná bude mít vliv na svého zaměstnavatele, aby nebránil příslušné pojišťovně v jejím postupu při odškodňovacím řízení.

Soud proto obžalované K. M. uložil trest sice v polovině zákonné hranici trestní sazby a to ve výměře 3 roků. S ohledem na osobu obžalované a její dosavadní způsob jeho života jí byl tento trest odložen na zkušební dobu v trvání 48 měsíců, což je při samé horní hranici trestní sazby a tato doba umožní soudu sledovat její život po dlouhou dobu.

Obžalovaná si musí uvědomit, že jí byla dána velká důvěra, kdy je jí poskytována pomocná ruka, a že bude záležet pouze na ní, jak s touto důvěrou naloží. Obžalovaná si musí uvědomit a mít na paměti, že svým jednáním zapříčinila situaci, kdy došlo k usmrcení jiné osoby a že podstatnou měrou na toto působil i požitý alkohol. Soud i přes tuto skutečnost neuložil trest odnětí svobody nepodmíněný.

S ohledem na druh trestné činnosti a s přihlédnutím k následkům obrovsky neodpovědného jednání obžalované v oblasti řízení motorových vozidel, vidí soud jako nejdůležitější opatření trestní a to trest zákazu činnosti spojené s řízením motorových vozidel všeho druhu. Tento trest byl stanoven na dobu 48 osmi měsíců.

V průběhu hlavního líčení se s nároky na náhradu škody připojili poškození pozůstalí po zemřelé J. M. Současně také bylo zjištěno, že se k odpovědnosti přihlásil zaměstnavatel obžalované K. M. Proto soud o nárocích nerozhodoval a poškození musí své nároky uplatnit u něj.

P o u č e n í :

Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání u Obvodního soudu pro Prahu 2, a to do osmi dnů od doručení opisu rozsudku. O podaném odvolání bude rozhodovat Městský soud v Praze.

Rozsudek může odvoláním napadnout státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoli výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabránění věci a poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody.

Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí.

Podané odvolání musí být ve lhůtě osmi dnů od doručení opisu rozsudku nebo v další lhůtě k tomu stanovené předsedou senátu Obvodního soudu pro Prahu 2 podle § 251 tr. řádu také odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo.

Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i zčásti, ve prospěch nebo v neprospěch obviněného.

Odvolání lze opřít o nové skutečnosti a důkazy.

Odvolání má odkladný účinek.

Právo odvolání nepřísluší osobě, která se tohoto práva výslovně vzdala.

V Praze dne 13. listopadu 2018

JUDr. Jiří Horký

předseda senátu.

Shodu s prvopisem potvrzuje Věra Helebrantová